

وطن امروز

عوامل آمانو با ابزار جدیدی وارد ایران خواهند شد

بازرسی لیزری

■ مونیز: رژیم راستی آزمایی شامل اقدامات و مراحل خارق‌العاده‌ای خواهد بود

صفحه ۲

شهادت‌اول مظلوم عالم حضرت امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام را تسلیت می‌گوییم

■ سال دولت‌ملت، همدلی و هم‌زبانی

تیتربهای امروز

مردم یونان در همه‌پرسی به پیشنهاد اقتصادی اتحادیه اروپایی «نه» گفتند

قبض روح اروپا

■ یکشنبه‌شب یونانی‌ها طوری جشن گرفتند که انگار دوباره ترو را فتح کرده‌اند

صفحه ۱۵

چرایی و چگونگی کاهش شتاب علمی

صفحه ۴

گزارش «وطن امروز» از نوسانات قیمت ارز در بازار

دلار دولتی به ۳۰۰۰ نزدیک شد

صفحه ۳

نگاه

پشت سخن بزرگان مخفی نشوید!

■ حسین قدیانی ■

نوزدهم رمضان است که دارم این متن را می‌نویسم. روز ضربت خوردن مولای متقیان، غم و عزا جای خود، پند و اندرز گرفتن از «امیر بیان» نیز جای خود. سخن‌ها دارد نهج‌البلاغه با ما، از قضا درباره همین مقوله «سخن». اگر مکتب ما «مکتب ابوتراب» است، باید سعی کنیم «سخن» را «درست»، «سخن درست» را «زینا» و «سخن درست و زیبا» را در «جای مناسب» و «زمان مناسب» بیان کنیم. گمانم آنجا که به «گفتار» مربوط است، «بصیرت» یعنی مذاقه روی همین «رفتار». با این مقدمه کوتاه، بروم سر اصل مطلب. این یکی را گمانم رئیس قوه مقننه با ما هم‌رای باشد که زنجیرهای ما، مصداق باز «فی قلوبهم مرض» اند و الا، عصر اصلاحات، آن همه نامردی نمی‌کردند در حق «سیمای لاریجانی» و آن همه کاریکاتور ایشان را آن‌هم نه در «وُج هنر» بلکه در «تهیات وقاحت» نمی‌کشیدند! رسماً فحش می‌دادند به رئیس وقت تلویزیون! من حالا کاری به عملکرد زنجیرهای‌ها در بازه زمانی فتنه ندارم؛ نظام را بی‌هیچ سندی، به دروغ بزرگ تقلب، متهم کردند و بی‌آنکه اندک نمی‌بخوانند، همچنان به ادامه حیات، مشغول‌الغصه! آخرین سخنرانی عمومی رئیس قوه مقننه تا لحظه نگارش این یادداشت، چنان قند در دل صفحه نخست زنجیرهای‌ها آب کرد کأنه علی لاریجانی برای ایشان شده «ملاک»! حال که رئیس مجلس ما برای «فی قلوبهم مرض» مبدل به ملاک شده، راقم این سطور، ضمن پرهیز دادن جماعت از منکر «ژمن بیعض و تکفر بیعض» یاد ایشان می‌آورم جمله‌ای آشنا را؛ «ها در غلطان دادیم، در عوض گرفتن آبنبات!» این جمله از آن همین آقای لاریجانی است آن‌هم در نقد «مذاکرات سعدآباد» که اولاً در نامتوازن بودن، انگشت کوچک «توافق ژنو» و «بیانیه لوزان» هم نمی‌شد، ثانیاً دستپخت همین مردمان مذاکره‌کننده فعلی بود! اینک سخنی دارم صریح، ان‌شاءالله صحیح و در عین حال صمیمی با رئیس مجلس. آیا روا بود هنگام بیان آن «جمله آشنا» که از قضا درست هم بود، یکی بیاید و حضرت‌تعالی را متهم به «افراط» یا «مخفی شدن پشت سخن بزرگان» کند؟! اگر این تهمت، روانی‌د، چرا حضرت‌تعالی «اصحاب نقد» را آن هم کلهم اجمعی‌ن متهم به همین تهمت می‌کنید؟! خدایی انصاف است؟! اخیراً قوه مقننه در یک «مصوبه ملی» که با «حسنت ملت» هم روبه‌رو شد، در امتداد حمایت از مردمان دیپلمات، عملی شدن هر توافقی را موکول به نظارت و کتای ملت کرد. از قضا، زنجیرهای‌ها متوجه ماجرا شدند یا نه، هر چه بود این کار مجلس را ستودند!

ادامه در صفحه ۱۱

توافق هسته‌ای یا نظامی؟!!

■ به نظر می‌رسد «مذاکرات هسته‌ای» از مسیر بحث و گفت‌وگو بر سر «برنامه اتمی ایران» خارج شده و بدون هر گونه ظرافت دیپلماتیک با هدفگذاری «تکمیل خلأهای اطلاعاتی غرب» از «توان نظامی ایران» به سمت «توافق بسیار بد» در حال پیشروی است

بحث بعدی PMD است که با توجه به گفته‌های صریح آمانو در تهران، همچنان برخلاف رای و نظر مردم و نظام در حال ریل‌گذاری است. اعلام آمانو مبنی بر اینکه آژانس تا پایان سال یک ارزیابی درباره PMD ارائه خواهد کرد، نشان‌دهنده آن است که درباره روند رسیدن آژانس به این ارزیابی میان ایران و آمانو تفاهم شده است. رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تنها اعلام کرده در صورت همکاری ایران، شاید بتواند تا پایان سال ۱۵-۲۰ گزارشی درباره پی‌ام‌دی منتشر کند. این موضوع علاوه بر اینکه مشروط به همکاری ایران شده منشأ این سوال است که مفاد این گزارش چه خواهد بود؟ کودکانه است اگر تصور کنیم آژانس در ۵ ماه باقیمانده تا پایان سال میلادی جاری، پرونده ایران را مختومه کرده و رژیم بازرسی‌های پُرسر و صدای به دست آمده در مذاکرات سخت و فشرده ۲ سال اخیر را متوقف خواهد کرد و رای به پزانت برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران می‌دهد! قویا به نظر می‌رسد «مذاکرات هسته‌ای» از مسیر بحث و گفت‌وگو بر سر «برنامه اتمی ایران» خارج شده و بدون هر گونه ظرافت دیپلماتیک، با هدفگذاری «تکمیل خلأهای اطلاعاتی غرب» از «توان نظامی ایران» به سمت «توافق بسیار بد» در حال پیشروی است. مرور گزینه‌های مطرح شده در حوزه PMD و زنجیره تامین و دانشمندان هسته‌ای و مراکز نظامی ایران حکایت از آن دارد که توافق نهایی در صورت تایید اقوال مطرح شده در متن نهایی، کوچک‌ترین شباهتی به «صلح‌نامه» ندارد و به صورت آشکار تأمین‌کننده اهداف اطلاعاتی جنگ‌طلبانی است که درگیری‌های فعلی در حوزه خاورمیانه میان متحدان ایران و متحدان آمریکا را پیش‌آگهی بروز درگیری‌های مستقیم آینده می‌دانند و هیچ تصمیمی برای جلوگیری از «جنگ» در برنامه‌های آتی آنها به چشم نمی‌خورد. واقعیات منطقه نیز تاییدکننده همین

ایرانی بسیار ساده بود، چرا که به علت تحریم‌های بین‌المللی رقیب دیگری برای واردکنندگان مذکور وجود نداشت و علاوه بر آن تیم مورد اشاره از مسیرهای متنوع سیاسی و اقتصادی نیز حمایت می‌شدند. نتیجه این شد که با حمایت اطلاعاتی آژانس، ایران در یک برنامه خطرناک خرابکاری گرفتار آمد. قطعات نشانه‌گذاری شده نرم‌افزاری با ویروس استاکس‌نت از آلمان توسط شرکت ایرانی گروه «ا» با مدیریت «پ-ن» از زیمینس آلمان به صورت محرمانه خریداری شد و در تاسیسات اتمی نطنز تعبیه شد. بلافاصله پس از آغاز به کار آبشار سانتریفیوژها، به واسطه باز و بسته شدن دربیچه‌های گاز هگزافلوراید اورانیوم سانتریفیوژها با هدایت ویروس، انفجار رخ داد و بنابر اظهارات غربی‌ها بیش از یک‌هزار دستگاه گرانقیمت ایرانی از دور خارج شد. فرانسوا نیکولو، دیپلمات فرانسوی اخیراً گفت: «اگرچه آژانس به صورت رسمی در ماجرای آلودگی استاکس‌نتی سانتریفیوژهای ایران دست نداشته اما حقیقت این است که این سازمان زمینه تجاوز دولت‌های خارجی به تاسیسات محرمانه ایران را با کمک برنامه کامپیوتری «نظارت بر سانتریفیوژهای ایران» با آلودگی به ویروس خطرناک استاکس‌نت به واسطه دستگاه‌های شرکت آلمانی زیمینس فراهم کرد». پس علی‌القاعده در صورت تایید خبر بلومبرگ پس از انتشار توافق، انتظار برای خرابکاری در برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز کشورمان یا ترور دانشمندان هسته‌ای و اعضای زنجیره تامین طبیعی می‌نماید. مگر اینکه فرض بر این باشد که همه بازی‌های غربی‌ها برای اشراف اطلاعاتی بر دانشمندان و تجار و تولیدکنندگان مراکز اتمی ایران بدون قصد و غرض خاصی بوده است و هیچ سرویس امنیتی پشت پرده برای تسلط و تمرکز بر چنین اطلاعات‌ذی‌قیمتی از شدت شغف گریبان چاک نمی‌دهد! البته این موضوع بنابر اعترافات خود غربی‌ها حقیقت ندارد و شعار استقلال آژانس، افسانه‌ای پرنفیس است.

وقتی می‌فرمایند: «امام حسن (ع) به خواسته اکثریت مردم تن داد». خب! بگویند اکثریت مردم در زمان امام حسن (ع) چه کسانی بودند! ظلم نیست به مردم ۳۰۰ هزار شهید داده که با اهل کوفه سال ۴۰ مقایسه شوند؟ همین مادر من که یک راهپیمایی را از قلم نینداخته یا پدرم که ۲۷ سال است جمعه‌های انتخابات با انگشت استامبی و اول صبح پیام می‌دهد که پای کار این نظام هست و بقیه پدر و مادرها و بقیه مردم که ۸۵ درصد و ۲۲ درصد مشارکت‌شان چند سر و گردن بالاتر از حدصاب جهانی مشارکت در انتخابات است، کجا شایهت دارند به شیوخ هزاررنگ و هزار فتوای کوفه؟ درخواست اکید از مروجان نظریه تطبیق شرایط فعلی با دوران امام حسن (ع) این است که اقتضائات این تطبیق- و به اعتقاد ما تحریف تاریخی- را نیز در نظر بگیرند. کسانی که شرایط امروز را به خاطر انجام «توافق» به هر قیمتی با شرایط صلح امام حسن مشابَهت می‌دهند، لاجرم خودشان را با «تحمیل‌کنندگان» صلح به امام حسن علیه‌السلام تطبیق داده‌اند. کمی تاریخ بخوانید؛ امام حسن چرا صلح را پذیرفت؟ به روایت تاریخ نزدیک‌ترین یاران حضرت چون عبدالله بن عباس که در زمره فرماندهان سپاه آن حضرت بودند و نیز کسان دیگری که در بیعت با امام حسن (ع) بر دیگران سبقت گرفته بودند، از اولین گروهی بودند که از امام جدا شدند و به ایشان خیانت کردند. عمر بن حریت، اماره بن ولید، حجر بن امر، عمر بن سعد و ابوبره اشعری (پسر ابوموسی) اولین کسانی بودند که با ایشان بیعت کردند و اتفاقاً در خیانت به امام نیز از بقیه پیشی گرفتند. شایعه‌پراکنی، توطئه، درگیری‌های داخلی، قیابیل را به جان هم انداختن، اصطکاک ایجاد کردن و به بهانه‌های مختلف پشت جبهه امام حسن (ع) درگیری راه انداختن باعث شده بود جبهه امام تضعیف شود، اگرچه امام مجتبی (ع) بعدها در توضیح چرایی پذیرش صلح، خود فرموده بود اگر یار داشتیم شب و روز با معاویه می‌جنگیدم. موج وسیعی از خیانت و سستی و ناچوانمردی کسانی مثل اشعث بن قیس، حجار بن ایجر، شسب بن ربیع و عمر بن حریت که حتی قرارداد مکتوب و صریح و واضح با مواد مشخص با معاویه منعقد کردند، صرفاً بخشی از جریان تحمیل‌گری بود که موجب مظلومیت امام معصوم شد.

ادامه در صفحه ۱۱